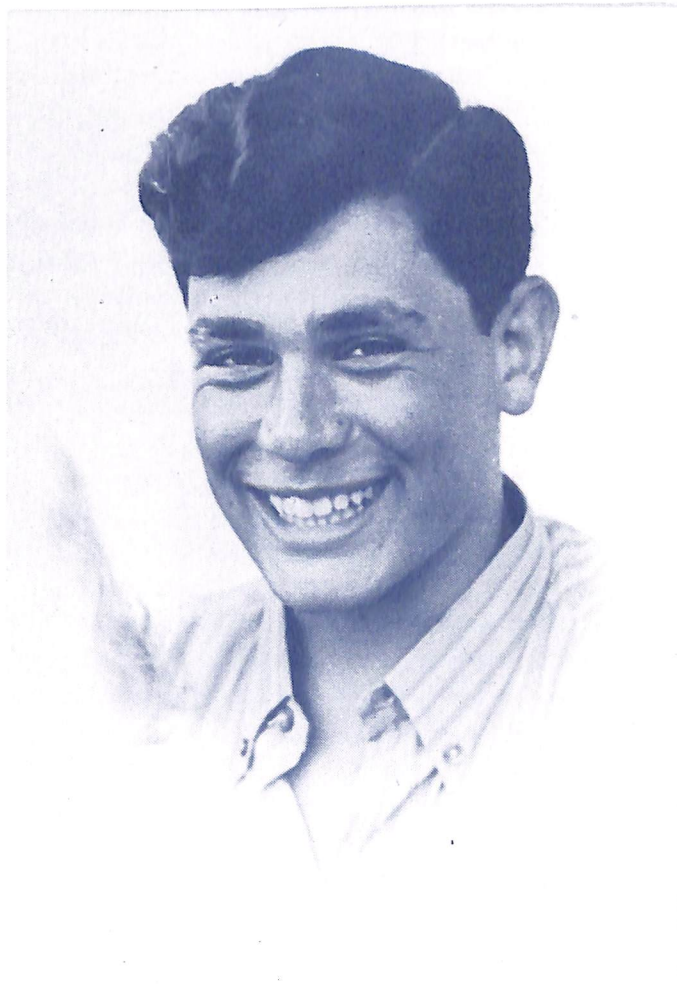

דורון

...הוא חיוך. בלורית, וחיוך גדול...

דורון

נולד בקרית ביאליק 30.1.1950

נפל בסיני במלחמת יום הכפורים 19.10.1973

תהי נפשו צרורה בצרור החיים

תחילה בוכים

אברהם חלפי: "מול כוכבים ועפר".

תחילה בוכים.

אחר כך הבכי מתאבן.

אחר כך זוכרים דבר אחד ויחיד:

את נפילת הבן.

ואין אומרים דבר.

או מדברים על גשם ועל מה נשמע

ועל משהו עוד. ועוד על משהו.

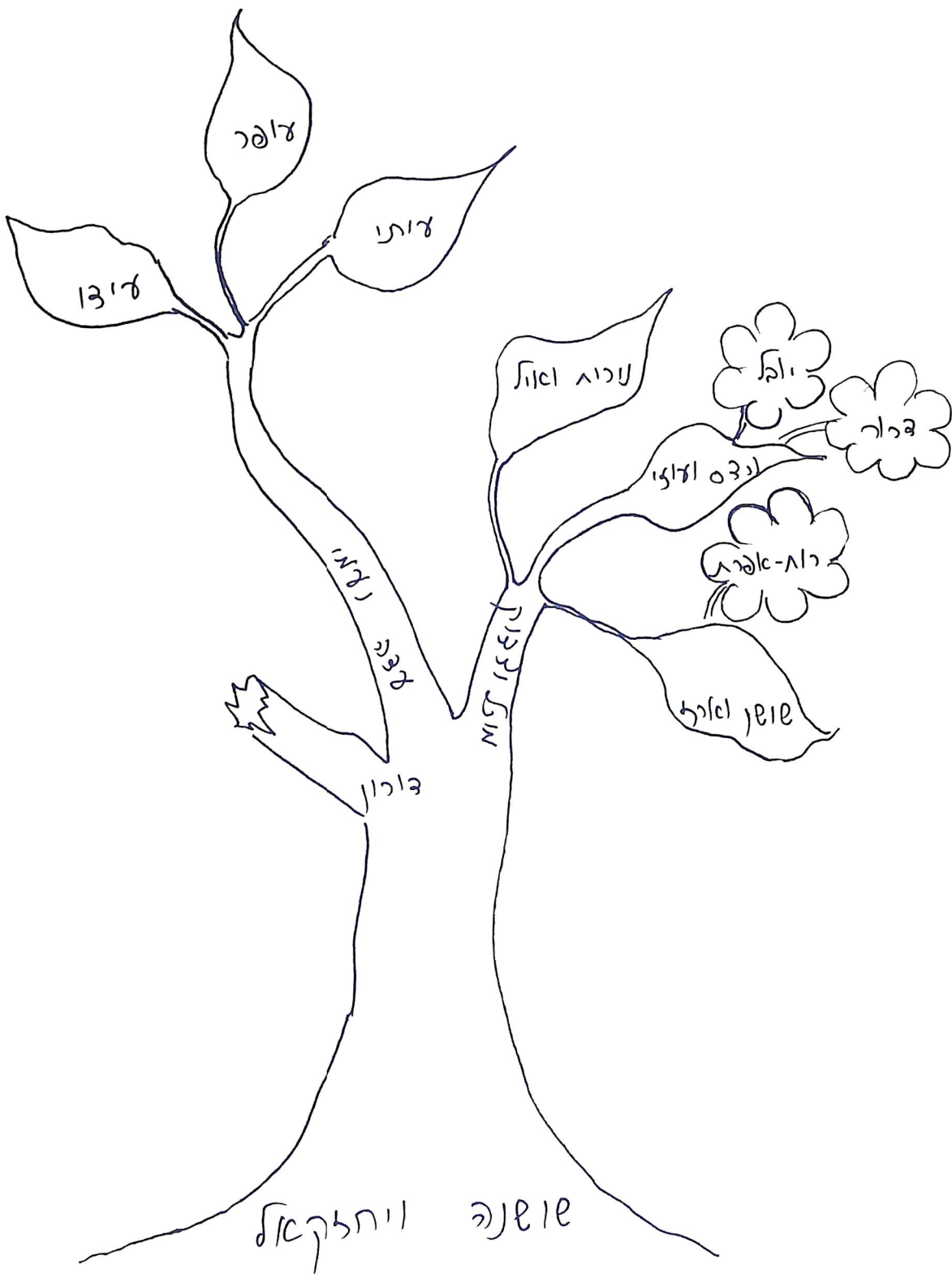
והאזן בין כה לא תשמע.

ושותקים.

וקמים מן הכסא. ויושבים. וקמים.

ויודעים דבר אחד ויחיד:

לא ישוב.

מרגריטה
היא אורח

אם כורה
ובכור

מכתב לאחי הצעיר דורון

יצאתי למסע גילוי והכרה שלך. ואני כבר לא זוכרת איך זה לשוחח אתך בחיים ולא במחשבות. לא זוכרת את קולך, לא זוכרת את ההרגשה שיש לי אח ופוחדת לאבד את זכרך. עוברים עלי ימים מרגשים ביותר. אני רועדת, מזיעה ומזילה דמעות של התרגשות... פרקים שלמים מחייך עלומים היו בפני. הרי איך אפשר היה אחרת? כל תקופת התבגרותך אני כבר לא הייתי בבית, ופגישותינו היו קצרות ומלאות אהבה. זוכר? תמיד התלוננת שיש לך אחיות גדולות שנוסעות מהבית "ואף פעם לא באות".

עכשיו אני מטלפנת לחברייך, תרה אחריהם, מחפשת כתובות וטלפונים. כאשר אני מציגה את עצמי בטלפון, אני חשה בהתרגשות, שמחה, עצב ואהבה רבה אליך. בכל פעם הלב פועם: הנה עוד אדם שהכיר אותך ואהב אותך.

בשיחות שהיו לי עם חברייך אתה מתגלה אחרת מאשר ידעתי. עלם, בחור צעיר, חבר ללימודים ולקרב. תמיד עוזר ומטה שכס בבגרות ובתבונה. חבר ואח בוגר. ואני, אחותך הבוגרת ממך הכרתי אותך אחי הצעיר כבן תפנוקים לנו.

השנה מלאו עשרים וחמש שנים למלחמת ההתשה, ומלחמה זאת מלאה את שירותך הסדיר. שלוש שנים בסיני ולאורך התעלה. זאת מלחמה רחוקה וקשה, ולא רוצים לזכור מלחמות. רוצים לזכור רק אנשים.

חברייך קראו בשמך לבניהם: יש דורון ודורי שלא הכירו אותך, אבל יודעים שהיית חבר שאבא לא רוצה לשכוח. הייתה ביניכם רעות של לוחמים. בני עשרה צעירים וחולמים שחזרו הביתה ואבא דאה בעיניכם את נוראות הקרב. אובדן חברים. הפכת להיות קשוח וקפדן. אחד שאפשר לסמוך עליו. אני רוצה שחברייך ידעו שהם חשובים לי. אנחנו חולקים יחד זכרון יקר.

במסע הזה שלי אני גם הגעתי וחדרתי לתחום הפרטי שלך. יש יחסים של בינו לבינה, ידידות ואהבות.

אני כל כך רוצה ללמוד להכיר אותך היטב. לדעת, להשלים חסר.

כל אחד שדמותך חרוטה בזכרונו רואה אותך בעיניו:

הבן המיוחל שישא את שם המשפחה.

האח הקטן, מושא אהבה ופינוק של אחיות גדולות.

החבר ללימודים ולמעשי שובבות.

המפקד בקרב שעליו אפשר לסמוך.
הדוד המפנק שאפשר להתרפק עליו.
הדוד, אח גדול דמות נערצת לחיקוי.
ומעל הכל - בן אדם. חלק ממשפחה מאושרת שנלקח מאיתנו במרם עת ונשארנו כואבים.

אמא מספרת:

דורון נולד בחורף 1950. סמוך ללידתו כיסה שלג רב את ישראל. היתה זו מפה לבנה בה קבלה הארץ לידתו.
הולדתו של דורון הביאה אושר רב לכולנו. סבתה אלפרידה נשארה לשמור על הבנות. בערב הקיש המודיע על הדלת וכישר "מזל טוב", נולד בן. סבתה לא ידעה נפשה, החולמת היא? שוב ושוב חזרה על הבשורה "מזל טוב, נולד בן. מזל טוב נולד בן". התינוק הנולד, דורון, מתנה- אוצר, הביא שמחה לסבתה אלפרידה וסבא ברונו, לי ולאבא, למיכיל ועדה, לדודים ולדודות. מרגע לידתו שנה לבבות בצחוקו הביישני, החם והלבבי.

חיפה, 20.1.50

א ש ו ד

אנו מאשרים בזאת, כי ביום
נולד (ה) בבית-החולים "אלישע" $\frac{12}{11}$
למרת אילנה ואלד אהרן
אשת מר אילנה אהרן קדוש
ונרשם (מה) בשם דורון

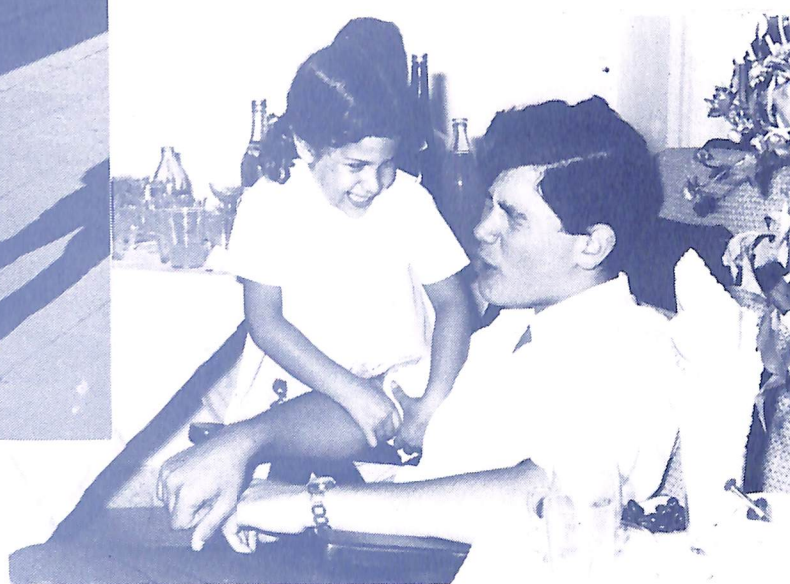
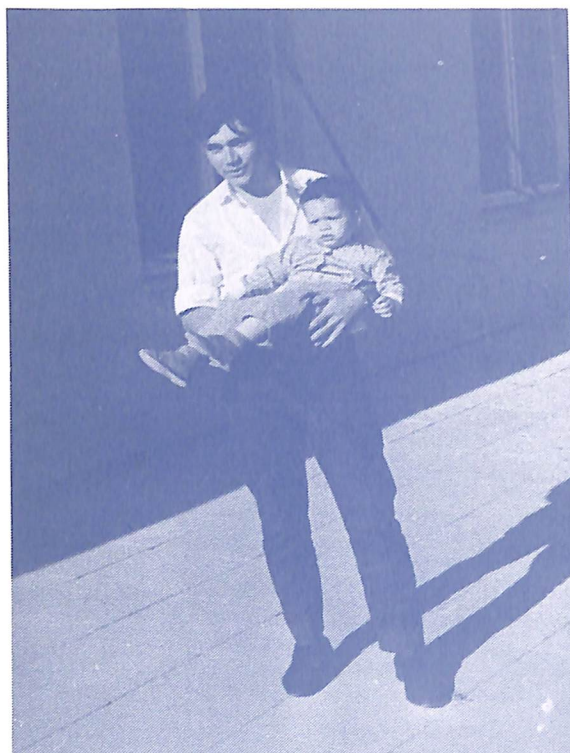
המזכירות

Handwritten signature

4.49 - 3000

דורון, עטוף באהבת הכל, ידע להחזיר אהבה. תמיד החמיא לי, האמא "הטובה", היפה והמוצלחת ביותר", והביא לי מתנות קטנות שהכיין עבורי. סבתה וסבא נהנו ממחווותיו האביריות. הוא שפע אהבה למיכיל ועדה, צדוק ועמי, וכמובן האחיינים והאחיניות. חיובו מלא את הבית.

אהבתו השופעת הקרינה על הכל. חבריו, גילה ואריה, היו לו כאחים. כה שקועים היו בענייניהם, עד כי לא הזדקקו לגדולים, וברצון היו מוותרים על הגן ובית הספר. גם בנעוריו ובבחרותו היתה יכולת הנתונה ונאמנותו לחבר קו אופי מובהק של דורון.

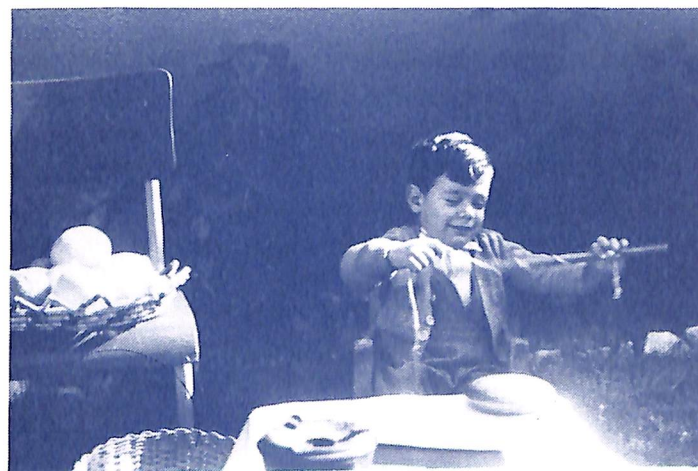

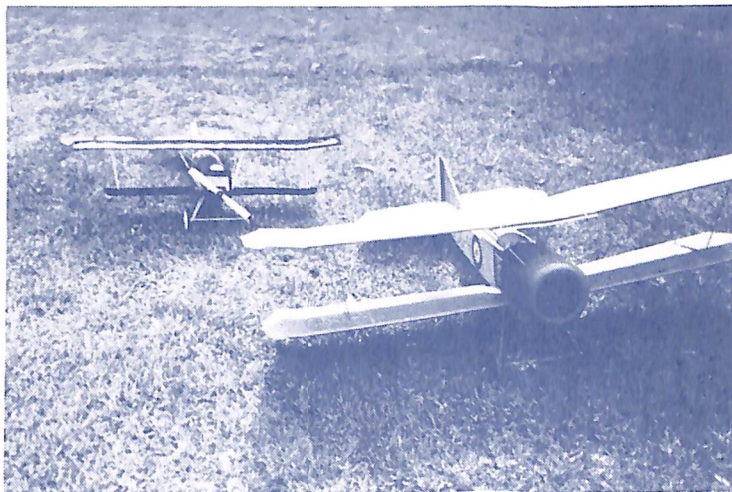
יחסו החם כלל בעלי חיים. פעם, ברדתו מן האוטובוס, נצמד אליו כלב, שליווהו עד הבית וסרב להיפרד. מן המפורסמות היה יחסו לחתולים, שלדעתו הם חיות חכמות ועצמאיות. להק שלם של חתולים היו בבית, מכל המינים, הגדלים והצבעים. ולא פלא היה בכך. חיים טובים היו להם אצלו!

דורון נחן בתבונת כפיים. הגננת בגן, והמורים בבית הספר ציינו עבודותיו.

.....גן ילדים.....הגננת	מועצה מקומית קרית ביאליק
.....ברחוב ק"ס.....	<u>גן הילדים</u>
תעודה	
.....הילד (ה).....	בן (ה) בשנת.....
.....	תש"ס.....
.....	בגן הילדים שבהנהלת.
.....	הערות:
.....	.....
תעודה חתימת הגננת	

תחביבו הגדול היה בניית טיסנים. בתחילה הרכיב דגמים, אך עד מהרה עבר לתיכנון ובניה עצמאית של כלי טייס למיניהם. הוא שיתף את אבא בתחביביו, ובשבתות נהנו ללכת להטיסם בצוותא. עד מה עלזו בספרם חוויות ההמסה.

בהמשך פיתח את תחביבו והצטרף לחוג הטיסנים ב"גדנ"ע אויר". המקום הראוי לדורותך ששאף להמריא, לנסוק גבוה.

ג.ב.מ. 2229

תאריך: 25.7.65

ג.ב.מ. 2229

תאריך: 9/7/65
 חתום: אביאל גיבון
אביאל

קרין וולף זלמן

הנריד: הטיסנו בינני גבר עורט אלב א.

הנריד: הטיסנו בינני גבר עורט ס'ס'ס'ס'ס'

וודוו נים 80
 פיטיקו 80
 הביה 50
 מ נסן 50
 צירן גלעי 50

וודוו נים 70
 פיטיקו 80
 הביה 85
 מ נסן 85
 צירן גלעי 75

תעודת גמור

שם משפחה: קרין וולף
 שם פרטי: זלמן
 כתובת: רמ' זין ד'מ' 22
 קריית הירוקים
 ביה"ס: היב"ל קריית חיים

מספר תעודת זהות: 13

שם משפחה: קרין וולף
 שם פרטי: זלמן
 כתובת: רמ' זין ד'מ' 22
 קריית הירוקים
 ביה"ס: היב"ל קריית חיים

מספר תעודת זהות: 13

מספר תעודת זהות: 1526 (7/59)

תאריך הוצאת התעודה: 20 נוב' 1966

צה"ל - חיל האויר

תעודת גמור

אוויר

מס' 22 - 228

מס' 4043

תאריך	שם המטוס	מס' תעודת זהות
1964	סלבי א'	1864
1965	סלבי ב'	1865
1965	סלבי ג'	1865
1965	התלמות סלבי	1865
1965	קורס סלבי	1865
1965	קורס דרייה	1865
1965	קורס טיס	1865

תחביב נוסף של דורון היה הים. דורון אהב את מרחבי המים, כח הגלים. הוא נהג לשחות, השתתף בקורסים שונים לשחייה והצלה. וכמובן לא ויתר על צליחות הכנרת.

תעודה עבור השתתפות בצליחה העממית ה-14 של הכנרת ע"ש חסיד

ל צוקי אבינאל? 217

ע קריה ביאליק

1967

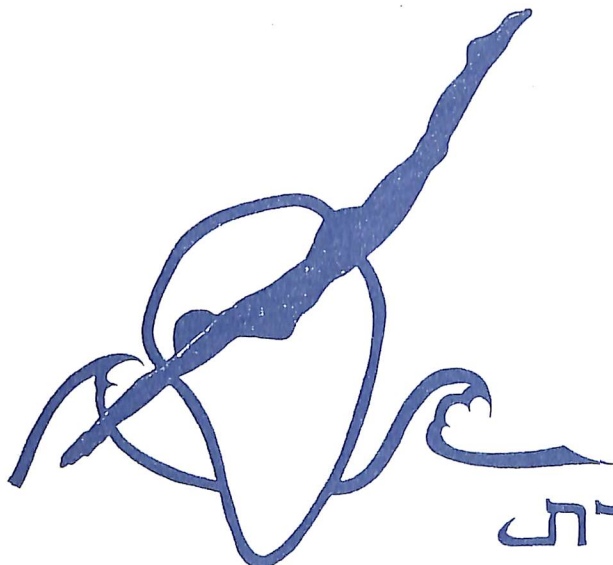
מטה הצליחה העממית

כרם אלול תשכ"ז 27.9.67

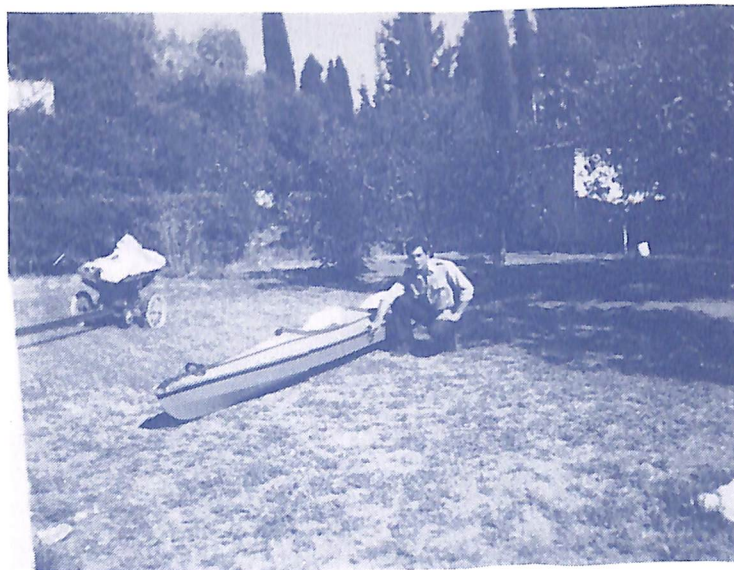
הצליחה העממית
ה-18 של הכנרת
ע"ש יעקב חסיד

תעודת
השתתפות

ל דבנן דבנן
מ קרית - ביאליק

כחובב ים וגלים, דורון אהב לשוט. לשם כך בנה לו קייאק, עמו התמודד בכוחות הים.

ותחביב קולינרי היה לו: דורון אהב לדוג. בכיף ישב במעגן הקישון, שקע במחשבות ודג דגים. אני נהגתי לטגן אותם, וכל המשפחה חגגה בסעודת דגים.

יחד עם כל התחביבים הרבים להם התמסר דורון, היה ברור וטבעי כי יש לפנות זמן גם לליטוש התרבותי. דורון החל ללמוד נגינה בקונסרבטוריון, שנוהל על ידי קסש- השותף המוסיקלי של אבא.

קונסרבטוריון למוסיקה קרית מוצקין
בחסות המועצה המקומית

סס-125

שם ג'ניאלד גולדמן יחזקאל
ולדה (ה) ח' 1950
וחקבל (ה) כתלמיד (ה) של הקונסרבטוריון
המנחה קסש

קרית מוצקין 15.12.1968

א. ק. י.
מוזקין

בהתגייסו לצבא היה לדורון ברור שמקומו בחיל האויר. הוא התקבל לקורס טייס.
 כאשר הודח מהקורס, הפטיר ואמר: "חיל האויר הפסיד טייס טוב".
 לא איש כדורון יתקפל. הוא המשיך בשירותו הצבאי בשיריון, והוכשר להיות מפקד
 טנק.

תעודה

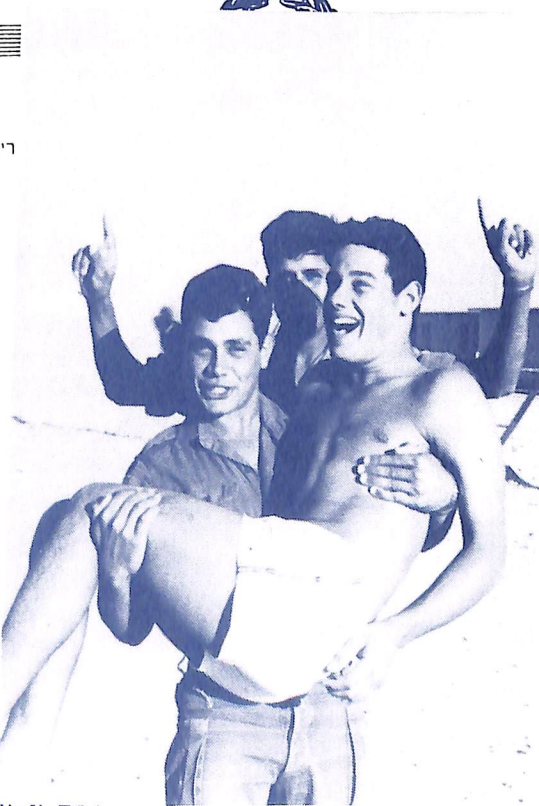
2952314 חניך ט' לנצחון דודון חש"ג
 חיל שם דרנה סס אישי

מפקדי סניפים חש"ג

14 צד"ג 59 יד

סס אישי

יסו

לפר

72928/7 אלי"מ צפוני סזכ"י
 חיל שם דרנה סס אישי

לאחר סיום שירות החובה הצבאי, היה לדורון ברור שהוא ילמד אוירונאוטיקה בטכניון.

2.6.73

בטכניון אני עוזר בקולב ל... הסטודנטים,
ובעזרת כתיבתם נהנו החיילים של סוף השבועות,
אני מקבל נשימה פנימי, ובאופן כללי אני אי
אני לא (בסגסום שגורם הגרוב שלי היה היבשה ולכן
עלצ, וצדדתי. אצדתי לא רצ, הסגסום, ולכן לא
לראות אמצעים היו רק לעצמי).

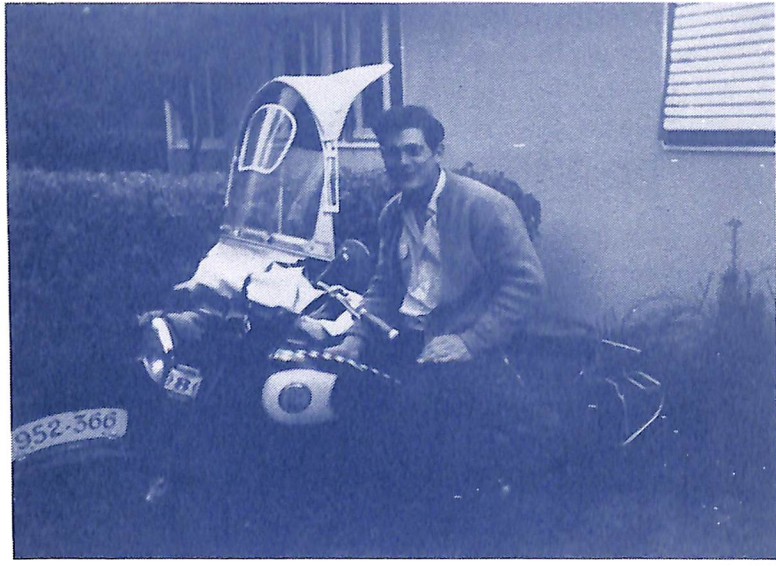
ברוך

דורון שילב לימודים עם עבודה, כשהוא "סס" על אופנועו ממטלה למטלה: ללמוד,
ללמד, להשתתף בסרט בו כיכב, לקורס שוטרוט....

מטא"ו/אנא"ר
בית הספר הארצי

מיסוך סיום

חתימה	סם המסמך	חשם הפרטי	חודות	הספר ת.ד.
מרחב	גרנרולד	דורון	שם"ם	0004146

סיים בהצלחה

השתלמות ססודנטים בסרות המסמך
 שנערך ב בית הספר הארצי
 מיום 23.7.73 עד יום 6.8.73

מפקד חטיבה

מפקד בית הספר

התאריך 6.8.73

בסוכות תיכנן לנסוע לחוץ לארץ, ולשם כך עבד ימים וליילות.
המלחמה ניפצה את החלומות.

"אם יקרה לך משהו קשה, אל תראי זאת. אנשים לא אוהבים אנשים עצובים, הם אוהבים אנשים שטוב להם איתם, ואני רוצה שיאהבו אותך" אמר לי פעם. אני חושבת על דבריו אילו של דורון, אך לא תמיד מצליחה לעמוד בכך. לב שנשבר משנה את האדם. איני יכולה להיות תמיד עליזה. ניסיתי להפוך את סיבלי למשהו חיובי. להיות טובה לחניכים שלי בעבודה. הסבל מתגבר משנה לשנה. בכל שנה אתה חסר לי יותר. לפעמים אני חושבת שאיני יכולה להמשיך בחיי בלעדיך אפילו עוד שעה. אז אני מתחילה לדבר אליך בליבי.

אבא השתדל להתגבר על האסון, אך ליבו נשבר. דורון שלי, הבאת לי הרבה אושר. היית לנו, לאבא ולי, בן שממלא לבנו בגאווה. אני משתדלת למלא החלטה של אבא ושלי, ולהמשיך חיי בכבוד. פעמים רבות אני תושבת על אגדה יוונית שלמדתי בבית הספר, הטוענת כי האלים לוקחים אליהם את מי שהם אוהבים בעודם צעירים.

את דורון אהבו מאוד.
כולנו אהבנו.

ספור חטיבת השריון במלחמת יום הכפורים.

תשרי תשל"ד - 1973

באישון לילה, אחרי גיוס מפתיע וחפוז, חומשו הטנקים וזוודו, ולאחר שעות של נסיעה דרומה הגיעה החטיבה אל הגיזרה המרכזית של תעלת סואץ, כדי להטות שכם, בצד הכוחות הסדירים, בהגנה ובבלימת הצבא המצרי.

...לחיסמתה של החטיבה החלה בשבוע של בלימת האויב. קרבות הבלימה שלה הגיעו לשיאם בהדיפת הסתערות טנקים של המצרים, שנשברה רק כאשר הגיעו התוקפים למרחק של כמה עשרות מטרים מן הטנקים שלנו. בשלב הבא של הלחימה נטלה החטיבה חלק במבצע הפריצה לצליחת התעלה. שעה לפני שיצאו היחידות האחרות לקרב פתחה החטיבה בהתקפת הטעיה על האויב, וכל עתודותיו וכלי נשקו הופנו אל גדודיה. עובדה זו היתה אחת הסיבות העיקריות להצלחתו של מבצע הפריצה.

עוד באותו לילה השתתף כח החטיבה בפריצה עצמה, ופתח בהצלחה את ציר "עכביש" להתקדמות כוחותינו. ציר זה היה ציר התנועה היורד אל התעלה, שנשאר פתוח ביומיים הבאים. אותו כח אף בלם ראשון חטיבת טנקים "טי. 62" מצריים, שתקפה את הציר מדרום, כדי לנתק את כוחות הצליחה מעורפם.

במקביל פתחה החטיבה את ציר "טרטור", המקביל לציר "עכביש" מצפון, לאחר שבמשך יומיים נכשלו כוחות אחרים בניסיונותיהם לפתוח ציר זה. לאחר פינוי הציר ממוקשים החל גדוד של החטיבה בגרירת גשר הגלילים אל התעלה. פעולה זו, שנמשכה יום תמים, תחת הפגזות והתקפות מטוסים, היתה כרוכה במאמץ אירגוני של שליטה מתמדת בכח הטנקים ותיאום מלא בין אנשיהם. עוד באותו יום הוכנס הגשר למים, ולמחרת כבר עברה עליו עוצבת טנקים אל הגדה המערבית של התעלה...

119 לוחמים נפלו במלחמה.

6 באוקטובר, יום שבת בשעה 2, פרצה המלחמה.

דורון נקרא למלא חובתו.

החטיבה ירדה דרומה, והתפרסה בגזרה המרכזית של התעלה, בתחומי ציר הרוחב

"מבדיל", והצירים המובילים אל התעלה "טליסמן" ו"עכביש".

...יום א' 14 באוקטובר:

הודעה על חדירת קומנדו מצרי לאיזור הביא לשיגור הגדוד שדורון השתייך אליו. "הייתה בעיה לאתר את אנשי הקומנדו האלה... ממבט ראשון הם נראו כמו חבר'ה שלנו... הם מצוידים בציוד הטוב ביותר שיכול להיות לאיש חי"ר". אהרון ימין: "פיגרת בניסיעה, ושני טנקים מן הפלוגה, שעברו אותנו כדי לעזור לשני נגמשי"ם שחטפו אר.פי.ג'י. חזרו לאחור. טנק שלי בא מהצד בלי שיבחינו בו. צעקתי למט"ק שלי, דורון גרינובלד: "לעצור או להמשיך". והוא אמר לי: "תמשיך". המשכתי לנסוע. לפנינו היו שלוש חוליות "בזוקה". נסענו על החוליה מימין ודרסנו אותם. הטען קשר והמט"ק ירו ב"עוזים". חיסלנו גם את חוליות ה"בזוקה" האחרות ומכאן שלטנו על השטח. שברנו שמאלה והמשכנו לחפש אותם ולדרוס את האחרים".

...יום ב' 15 באוקטובר:

על ציר "עכביש" נאספו כלים שונים של כח הפריצה ובהם כלי צליחה כגון דוברות, תמס"חים וסירות גומי... ליד "עכביש" נח גשר גלילים, שנועד לשמש למעבר הטנקים. ...עם רדת החשיכה התדלדלה האש ואז הורה יהודה גלר (המג"ד) לטנקים "לשטוף לעבר "טלויזיה". ההתקפה באה על המצרים בהפתעה גמורה, כיון שהטנקים הישראליים באו מגבם.

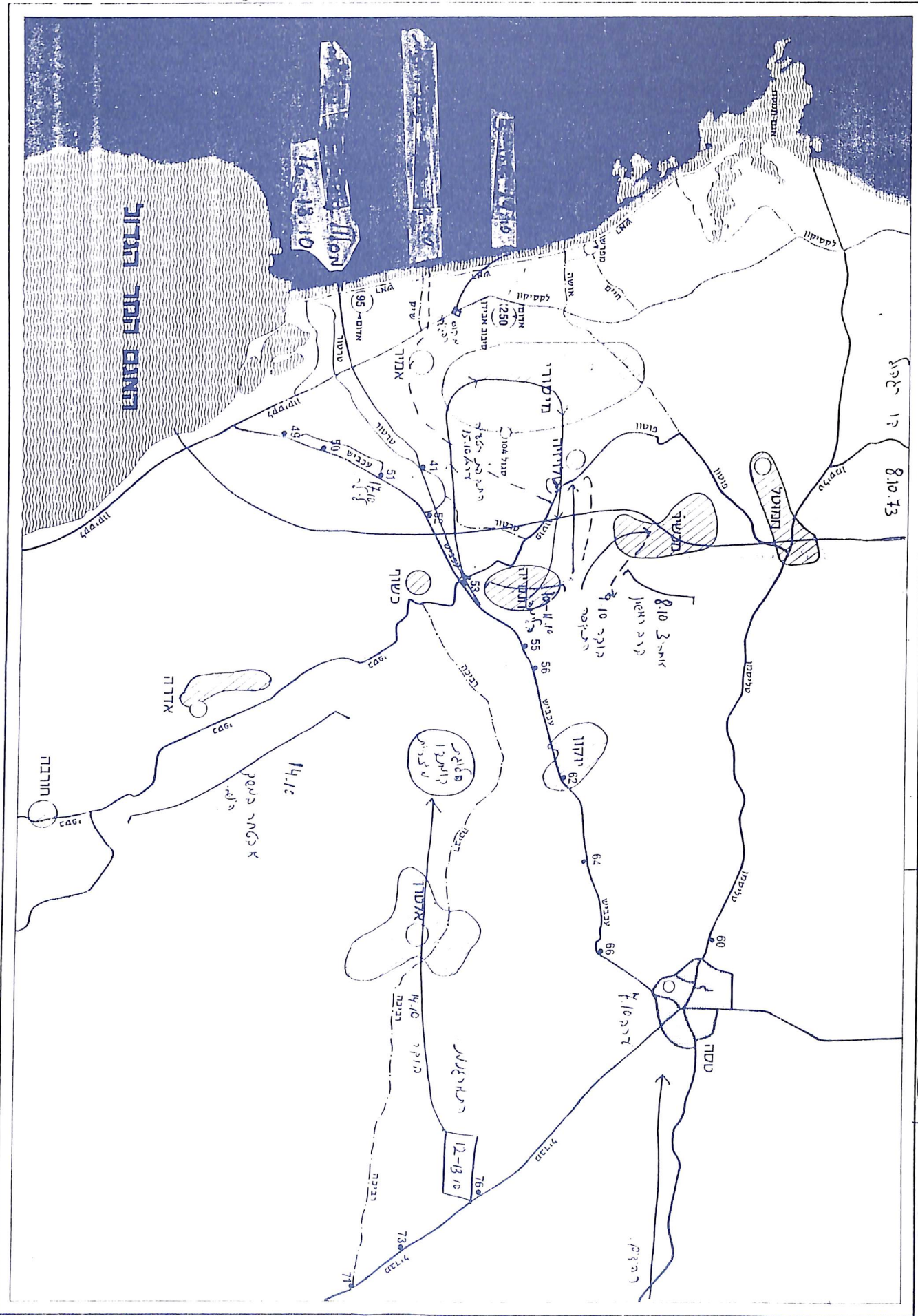
...גשר הגלילים נקרע בעת גרירת הלילה, והיה מונח כקילומטר ממזרח לציר "פוטון", ליד "עכביש".

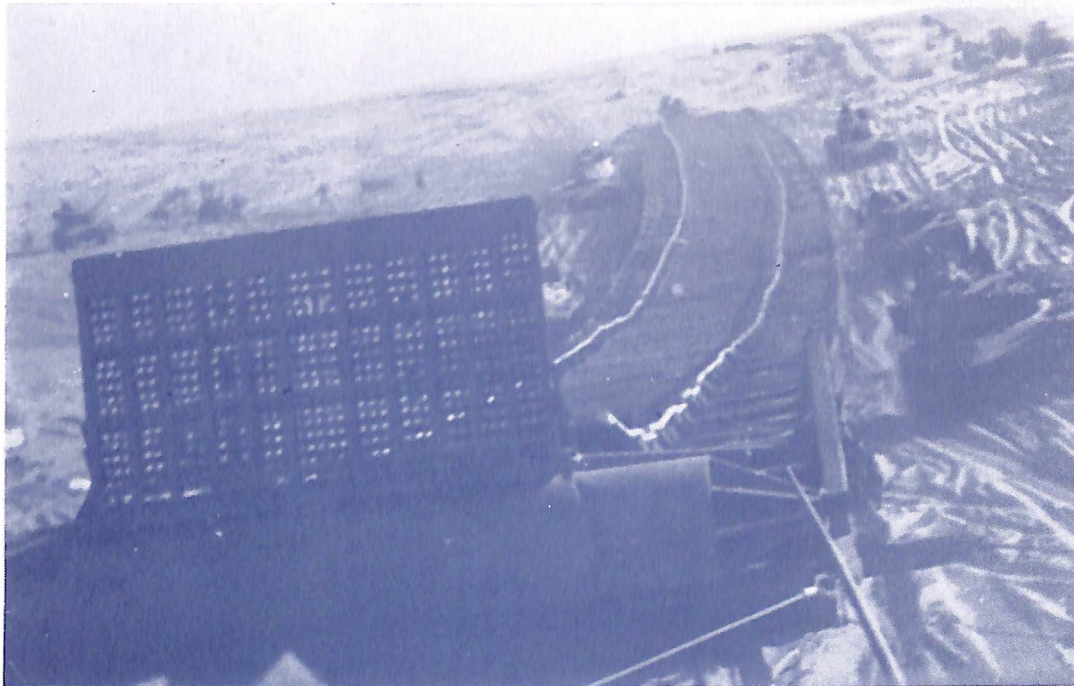
ביום ג' לפני הצהרים סיימה חוליית חייל ההנדסה לתקן את גשר הגלילים. הגשר היה מורכב מגלילי מתכת, שקוטרם כמטר וחצי ואורכם כשבעה מטרים. גלילים אלו הונחו זה בצד זה ויצרו שורת גלילים ארוכה ועליה הורכב משטח הנסיעה. בשני קצות הגשר התרוממו כבשי הגישה, שנועדו לנוע על שתי הגדות בעת שהגשר שקוע במים. את המתקן המורכב הזה של צינורות, צירים וחישוקים למיניהם היה הגדוד צריך להוביל אל התעלה.

תנועת הגשר היתה מורכבת, מאחר והיה קשה לתאם בין כל הכוחות הגוררים. הטנקים החלו מפתחים תרגולות שונות, נוגעות למלאכת הגרירה.

עם רדת החשיכה חנו כשהגשר חוסם את ציר "פוטון", בסמוך ל"עכביש".

מצולף הקרבות של דורון ז"ל במלחמת יום הכיפורים

ביום ה' 18 באוקטובר נרתם שוב גדודו של יהודה לגשר. דורון היה בין יחידות הצוותים הגוררים. התואי לא היה ברור, וגם ארגון הכח הקדמי, שהיה אמור לסלול את הדרך לפני הגשר, היה בעייתי. את השיירה תקפו מטוסי "מיג" ו"סוחוי". בשעה 6 אחרי הצהרים הגיע הגשר לציר "לקסיקון". מעתה נאלצו לפלס את הדרך בין הביצות בואכה לתעלה. יהודה החליט כי הגשר צריך להגיע אל המים עוד לפני החשיכה.

יום ו' 19 באוקטובר:

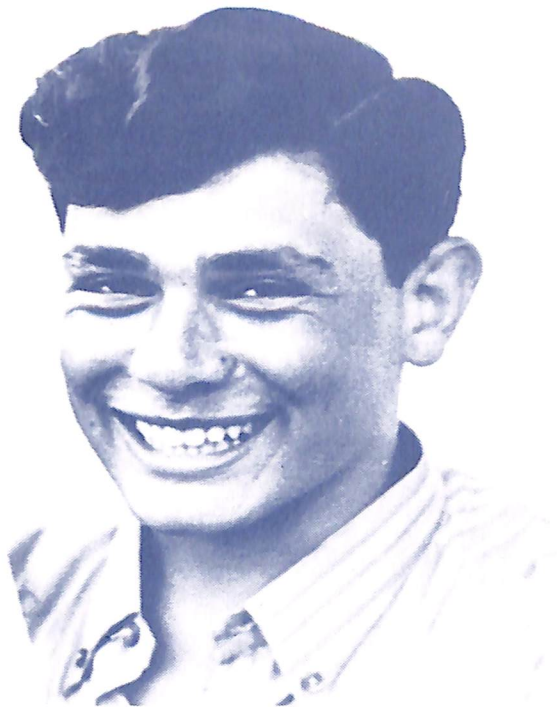
לוחמי החטיבה המשיכו בקרבות מרים להרחבת ראש הגשר ומסדרון הפריצה. כל האיזור מ"אמיר" ו"טרטור" צפונה, היה מיגנן נ"ט ענק, מלא תעלות, טנקים, טילים וכלים אנטי טנקים אחרים. מודיעין לקרב כמעט לא היה, והלוחמים נאלצו לסמוך רק על מראה עיניהם.

ב³⁰ 4 אחרי הצהרים הורה מפקד החטיבה למפקדי הגדודים ללחוץ על דרום "מיסורי" ול"קפל" את מערך האויב צפונה ככל האפשר.

סיפור הקרב שוחזר על פי הספר "החטיבה במלחמת יום הכיפורים"

בקרב על דרום "מיסורי" נפל דורון.

סיפור הקרב שוחזר על פי הספר "החטיבה במלחמת יום הכיפורים"

תותח נגד חי"ד

סמו"ד דורון גרינקולד ז"ל

וחדלו לירות. רק התותח פעל, אבל מה כבר אפשר לעשות עם תותח כנגד אנשי חי"ד? בלית ברירה, תפס דורון ב"צווי", והחל לרסס את השטח בצרורות ארוכים תוך דחיית הטנק. הצוות עסק במילוי מחסניות, הושיט לו אותן בזו אחר זו והוא ירה ללא הרף, אל תוך החי"ד המצרי.

בימים שלאחר מכן גילה סמו"ד דורון כושר מנהיגות מעולה, הקפיד לדאוג לבטחונם של אנשיו. "יום אחד, התרשלתי מעט", מספר אחד מאנשי צוותו, "עמדתי בצד הטנק ו- החלפתי כוח לאחר קרב קשה. כשראה אותי דורון, תפס בבגדי וממש השליך אותי לתוך הטנק. שניות אחדות לאחר מכן ניתך ברד של פגזים על השטח..."

הקרב האחרון של סמו"ד דורון גרינקולד התנהל ב"חווה הסינית" ליד ציר עכביש. שריון התכתש בשריון, טילים התעופפו שתי וערב, טנקים ואנשים נפגעו בזה אחר זה. בקור רוח, הינחה דורון את אנשיו בעת הקרב — עד שטיל אויב פגע בטנק. המפקד נפל ראשון.

רם אורן

כ אשר היה מגיע אלינו, מיר היתה כל היחידה לובשת רוח אחרת. דורון היה מפקד נעים הליכות, שופע בטחון עצמי, מבין ללבם של אנשי מילואים — ומעל לכל, בעל אומץ לב נדיר. לידו, חשתי תמיד בטחון עצום. הוא היה דוגמא ומופת לכולנו" — דברי אחד מפקודיו של סמו"ד דורון גרינקולד ז"ל.

בעיצומם של הקרבות, קיבלה המחלקה פקודה לחפש יחידת צנחנים מצרים שחדרה אל השטח. הטנקים התפרשו באזור. דורון פיקד על הפעולה, כאשר כדרכו, פלג גופו העליון בולט מצריח הטנק, פיו יורה פקודות ברשת הקשר.

המגע עם המצרים נוצר עד מהרה. הטנקים הראשונים נפגעו מיד מטילי בזוקה, והחלו לנסוע לאחור, מנסים להחליץ בשארית כוחם מאזור הקרב. דורון לא איבד את עשתונותיו, ופקד על נהג הטנק שלו לנסוע קדימה. "דהרנו במלוא עוצמת המנוע אל תוך החיילים המצרים", מספר אחד מאנשי צוותו, "למרבה הצער, נתקעו המקלעים שלנו

בשבת, ביום הכיפורים, בצהרי היום הנורא, נשמעה הצפירה.

האנשים נקראו למלחמה.

כל בני המשפחה הבוגרים נפרדו ויצאו.

דורון יצא לדרך מסנה לא חזר.

המועקה הייתה רבה. דאגות וחששות רבצו כענן שחור וכבד. אך כל אחד כלא את

מחשבותיו בלבו ו"שחק אותה": מלא חובותיו היום יומיות, וכתב.

28.10.73

לצאת אלך אלך נח!

אתן זקוקים, כי צלמנו כפי שיש לנו את לבן,
/ (היום מקבלים צלם ויש מלפני יאס זא - יש
את גם זקוק, כי האז מאלהם - ניש קלם לב
ובינה. מה שלום? אדם מקול - ניש שלם?
הזקוק ללמד אתן נכר וגם לנאמן הוא ולב
המבטם
אתא

אפי' הסרה שלם שלום נח -
א' מאכ בואט. הלאה הניא שלם
ההמלאה ננינה ננינה ני'ט'ק'ג
יומא

שאלה קטנה

האנדרט (המלך) מולקטים אדום ואני מקנה שמתעורר זה. בלתי חסרים נכונים
אבל ניתן אמנם אחד בנים, ואחד נשקוף אלקי הבטנה. אני חושב שצדאי
שיצארו נקני לפני נשקוף מלטים בוי.

המטחם צורה קליר, והבחים צבור קיטי.

מהו לרן מה שאלכס, איך האדם ואיך את, האם הם הספר.

האם הקיטו יאלו טיך ידעו. תדעם אלה בוחן?

אם תמלך המלחמה הפלתי אהחצק מלח מקנה האלק יחסי, וגם השמאלה ולדע

הני שריד שנקבו למרצותו אהתפן לוי האלק כה מרלע עלו הידיעה המעלעל

אצדחון. בוי נשדח. תמצא היחלמ אהבין מה קשתה לני המלחמה הנראית

הני. גיני אצדח אנמס קיני מלשיתם פואקא אמלחה ליי, היולקח אחיל אבאל

אנשמח אכל צילתק שמיה קטה הדלק ביון א המלשיתם וליה, קרובים כחלקים.

יחכן אהצדחה שתימצא נמקיה השלמה הני, היא היא טכ כן השפיקה ליי.

הנריו שדדדה הוא שמיין ווליס אל הסוף מצד המחרון. (סיתה ליי הסוף,

אבל אין שלם למה אחרת בקצרות המעלה אהטא בצורה כה אהלמה) שאליו

לקלני.

הצד, אינני אקלח איך קרה ששיתפכת למצא, אינני נקיה בדברים פלוי,

אקלח קחה לבק. המעמדם, אכל קרחה שריתת פקרה אכל אנה בא צ' אקציון.

האם ווליס אהלנים דווללה אהב בלא...

צבו, אסתיק. יש אקחה אל קצתו הידועים י אסח אל השמפולמן אהלים,

אקקרי היו זכים, בלנים. אחריהם, הני מאכתיים אהלשין אחיל, ואמר

שקרה קרה אקצול, מנסה אקסמ אל כה ליי הנה הטוב הילבי.

אם אוק אהרמל

צלה.

וגם דורון כתב. הגיעו הפתקים שנכתבו בחיפזון כדי להרגיע. הכל בסדר.

לכ
שלמה אהרן
יום 24 ח'ס'ה

הודיע לך כי כפי ש
הקולל לביטול מהר
הביתה, איל

10.10.73 בואן 12.10.73

לכ
אני מודיע לך, ויש לך
לדאוג לזמן לביטול כלל
מאחר שזמן הביטול יואיל
זמן אישך
ואם יש לך לך לך
אני מקולל לביטול מהר
אני לא גמל ששאלו לך
לכ בואן

לכ
יום 24 ח'ס'ה

13.10.43

לכאמ עולם רב

אין מניחט אלב היום לאגדאל
היה א ברט זמן אקאלא
אכאלא ואלרא אין אקאל
שטת ד'ר' קאלא
שטת אפני בן געזא גער
שטת דכא כוואל בסג
כנו בן שיש יכוס' אלב
דכא היילם בגעפחה
אגדאל פולן

13.10.43

עולם

אין בארד באילא
עס עילא
געלויס טראה אהוא
אין דכא בסג
אקאלא טאגאל
דכא בסג
אגדאל

15.10.43

לכאמ עולם רב

אין כרעאל געזאל אלב
אקאלא טאגאל דכא
דכא בסג
כט אלב
אגדאל פולן

17.10.43

לכאמ עולם

אגדאל אלב געזאל
כט אלב
אגדאל
פולן

ואז שתיקה נוראה.

את החושש המכרסם מנסים להדחיק.

19.10.73
אלה ש'אמר
כבוד אני יודע שאלו
שאתה אקרא להם
שמי זכור שליט
יגיד גש אלם ולקריאל
בשוק

בלויה אחרונה זו כבר באה אחרי.

בשישי בצהריים, אחרי העבודה, אבא ואמא באו לקחת את הדס אליהם.
ורנר טלפק.

משלחת קצין העיר הגיעה.

ולנו נותר רק לבכות.

צדוק ועמי נקראו הביתה.

יחד הם נסעו להתחקות אחרי ימיו האחרונים של דורון. יומם וליילה נסעו, עד שווידאו

כי אכן דורון נפל.

דורון נקבר בקבר זמני בבית הקברות בואר שבע. כעבור אחד עשר חודשים נקבר

בבית הקברות הצבאי בחיפה.

יקיבנא

סמ"כ בואן גייסות דורון הי"ד

אלט נאל בואן 19.10.78 בקיב
אל האגה הסניף הסני

יאהא אמלחה אלמא

הבוא מקבלה הפבאי החיפה
בואן 27.8.74 הלצה 1500

אלמאס יבא הלצה 1345 אמלחה

המלצה המלחה הקיב דואל
וינצה הרפס הפבאי האן הי"ד

הלצה 1415

אלמא וינצה אמלחה

מאל וינצה אלמא

הצהר וינצה אמלחה

לאות ולעדוֹת

כ"י 2052314 סמל-דאשון גרינוולד דורון ז"ל

גילה אומץ לב
הראוי לשמש מופת

תאור המעשה

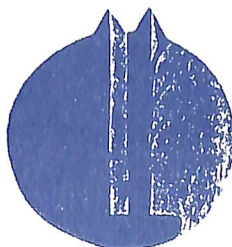
כל משך הקרבות שימש סמ"ד דורון גרינוולד ז"ל כ-מט"ק. בכוח אישיותו, בכושר-המנהיגות שלו ובקור-הרוח שגילה במצבים קשים, ניהל את הקרב ביעילות ובתושייה, ואף דאג לביטחון אנשיו. סמ"ד דורון גרינוולד ז"ל היה מופת לפקודיו, עד שנפל בקרב, ב-19 באוק' 1973.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

לפי חוק העיטורים בצבא הגנה לישראל תש"ל-1970

רב אלוף מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תש"ל
מאי 1975

„מופת נתתיך לבית ישראל“
(יחזקאל י"ב ו')

אם תראו בארץ המיוסרת הזאת נערים מחייכים, מבווישים מלאי תום.
אם תראו נערים יפים כל כך, המנסים לגעת בידי משי בלחש המפעם בין אדם לאדם,
תדעו דבר אחד: עומדים לפניכם העזים בגבורים, ותאבי השלום היפים שבעולם. עומדים
כאן לוחמים נועזים, שבמחי אחד היה חיוכם לחרב. שבמחי אחד היה גופם מחסום בלתי
עביר ובלתי חדיר, לא להם- לנו.
הם היו חדירים ועבירים, ואילו אנו איננו סוככים עליהם עוד. הם סוככים עלינו. וזאת
אולי החובה הגדולה העצומה, הנשגבה ביותר שמטיל המצב הזה עלינו. לכבד את רצונם
שלא פרשו אותו מעולם.
יורם קניוק.

אל: מפקד החטיבה 600

מאת: ימין אהרון 2069396

בתקופת מלחמת יום הכיפורים שירתי כנהג טנק בפלוגה מ- גדוד 410, צוות הטנק היו מלבדי מפקד הטנק דורון גרינולד

טען קשר דעוס ישראל

תותחן כרמי חיים

ב19.10.73 בעת ניהול קרב נפגע הטנק. מפגיעה זו נהרגו מהטנק המפקד דורון גרינולד והטען קשר דעוס ישראל.

בתקופת הקרבות נוכחתי כי דורון גרינולד היה מפקד משכמו ומעלה. כושרו לתכנן ולבצע ובכשר מנהיגותו שהשפיעה על כל הצוות. לא אחת ניצלו הטנק וציוותו הודות לאחריותו של דורון גרינולד ולכושר אילתורו בעת הקרב.

בהיתקלויות באויב היה נכנס לקרב ללא מורא ופחד, כאשר במחשבתו קיימת שאיפה למגר את האויב ולא לסגת מפניו.

גם שהמצב היה קשה דאגתו לא היתה לציוותו בלבד. הוא נהג לקחת נשק מחללי האויב שהכניעהו, לחלקו לחיילים שלא היה ברשותם נשק במידה מספקת, או שהיו ללא נשק בכלל, עד הרגע בו נפגע.

במחשבתו ובהוראותיו היו השיקולים לנוע מהר לנוע מהר שמטרתו היא למגר את האויב.

ואת מותו מצא שפניו מול אויב.

מצאתי לנכון לכתוב לך מכתב זה מאחר והושפעתי עמוקות מאישיותו של דורון ומאחר וחיי ניצלו לא מעט כתוצאה מאישיות זו.

אודה לך אם תוכן מכתב זה, והתיחסותך כמפקד החטיבה לאישיותו וגבורתו של דורון גרינולד, יגיעו לידי הוריו השכולים של דורון.

נ.ב.

הייתי מבקש להודות על דרך טיפולך במכתב זה.

במקרה הצורך נוכל להוסיף על דברים אילו בעל פה.

כן מוכן תותחן הטנק כרמי חיים להוסיף על דברים אילו.

בברכה,

אהרון ימין.

צבא הגנה לישראל
המטה הכללי

המרכז לאיתור נעדרים

טל- 694210
סימננו: כא-103
תשל"ד טבת
74 ינו' 74

לכבוד
משפחת גרינוולד,
רחוב יותם 24,
חיפה.

משפחת גרינוולד היקרה,

בהתאם לבקשתכם ערכנו תקציר האירוע בו. מצא בכם דורון ז"ל
את מותו.

דורון ז"ל לחם בתפקיד מפקד טנק בגדוד שריון שהשתתף בקרב
הגזרה המרכזית של תעלת סואץ. בהאריך 19.10.73 הוטל על הגדוד
לפרוץ ציר לגשרים שהוקמו מעל תעלת סואץ וזאת במגמה לסייע בקידום
כוחות צה"ל למערב התעלה.

יחד עם דורון ז"ל היו בטנק גם דעוס ישראל ז"ל, כרמי חיים
וימין אהרון.

בסביבות השעה 1500 נפגע הטנק פגיעה ישירה מטיל אשר כתוצאה
ממנו נדלק הטנק ועלה. באש. שני אנשי הצות - כרמי חיים וימין אהרון
- הצליחו להחלץ מהטנק בהיותם פצועים ואחוזי להבות, ומיד קיבל הטנק
פגיעה נוספת מטיל שני.

מפקד הפלוגה התקרב לאחר הפגיעה הראשונה אל הטנק הפגוע
במגמה לחלץ הפצועים והוא הספיק לראות את שני אנשי הצות ימין אהרון
וכרמי חיים קופצים כשהינם אחוזים בלהבות. מפקד הפלוגה לא הצליח
להגיע ממש לטנק של דורון ז"ל שכן אף הטנק שלו קיבל פגיעה ישירה
והוא הועף ממנו ונפצע עד שחולץ כעבור שעה ע"י טנק אחר.
במהלך החקירה נחקרו כל החיילים שלקחו חלק בקרב זה ויכלו
לשפוך אור על הפגיעה בטנק. מן הראוי לצטט קטע מעדותו של
ימין אהרון:

"...המילים האחרונות של גרינוולד - אחורה מהר (לברוח מהטיל).
הוא ניסה להציל אותנו עד הרגע האחרון...".

קבלו נא את תנחומנו על נפילת בנכם דורון ז"ל, אשר לחם
בגבורה ובעוז ובשניות האחרונות לחייו חזר כל מחשבותיו, הצלת
חבריו לטנק, אולם למרבה הצער לא עלה הדבר בידיו והוא וחברו
דעוס ישראל ז"ל נפלו על משמרתם בחוף הטנק הוך כדי ביצוע
משימה קרבית נעלה.

אתכם באבלכם,

דן רזגור, טא"ל
קצין שלישות

לימודיו של דורון בטכניון נקטעו.
עם תום הקרבות התייחד הטכניון עם תלמידיו שנפלו. בביטאון הסטודנטים פורסמו
תמונותיהם של הסטודנטים שנפלו. קינתו של שאול טשרניחובסקי, "ראי אדמה" ליוותה
את התמונות, ובטאה את עומק הכאב והשכול.

אדמה

עתון הסטודנטים בטכניון גליון נוס' 68

26.12.1973

המחיר 10 אג'

דורון גרינוולד ז"ל

נולד בישראל ב-1950. התגורר בקרית ביאליק ואת למודיו התיכוניים סיים בתיכון קרית חיים במגמה הריאלית. השתחרר מצה"ל ביולי 1971 ורמז למד בפקולטה לאוירונאוטיקה, בה עמד להתחיל השנה בקורס ג'.

ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאד:
פרחי פרחים בך טמנו רעננים ובהוד,
אשר נשקתם השמש מנשיקתה ראשונה...
ועד שידעו צהרים בעצם הצער התם,
ובטרם רוו טל של בקר בחלומות אור נבטם.
הא לך הטובים בבנינו, נוער טהר חלומות,
ברי לב, נקיי כמים, טרם חלאת אדמות,
וארג יומם עודו שתי, ארג תקוות יום יבוא,
אין לנו טובים מכל אלה...

(ש. טשרניחובסקי)

חברים מספרים על דורון

...מה שאני זוכר מצורון זה החיוק של. בלורית וחיוק של. 813.

נפגשנו עם חברים שספרו על דורון. חברים מבית הספר, מתקופת השרות בצבא, וחברים לנשק ולימים הנוראים. רגשות האהבה והכבוד שרחשו לדורון עברו כחוט השני בדבריהם. דבריהם ציירו פסיפס של דורון הצעיר. בחור שאך החל לפתח את יכולתו. כה טיפוסי וכה ייחודי בעת ובעונה אחת.

...הוא היה ב"ש. היה עדין מבחינה נפשית. היה חזק...לא הפריע לו מה

יגידו ומה יודעים. מספיקה ההרגשה האישית.

"אתה גאון של, או אתה איזו טרס" נאמר עליו בבית הספר,

כאשר דורון סכם דעתו ב"נוסחה אינשטיינית" קצרה ועניינית. לדעתו יש לקצר, להגדיר בדייקנות, ולא צריך להכביר מילים.

...כולנו התפעלנו מן הדאון שבנה בגדנ"ע האויר, ובין החברה היה ברור שדורון יהיה

טייס.

...התגייסנו בגיוס מוקדם של מחזור אוגוסט. ערכו לנו כל מיני בדיקות. פחות ממחצית

המגוייסים עברו את הבדיקות והגיעו לשלב הבא. "עלינו" על מדים של חיל אויר, וזאת

הייתה חוויה מאוד מרגשת. התחילה טירונות קשה מאוד, מלווה במתח של מבדקים

חוזרים ונישנים. פה הכרתי את דורון. היה לנו מעין משחק רוגבי. שנינו לא השתתפנו,

ודברנו. דורון ספר על רצונו הגדול להיות טייס. גם אני רציתי, אך שנינו לא עברנו

לשלב הבא. זה כאב לנו. באותה מידה של שמחה בה קבלנו את המדים, החזרנו אותם

בעצב.

הוצבנו בחיל השריון. זה היה הרבה יותר קל, ויותר עצוב לסי שרצה להיות טייס.

...דורון לא היה מוכן לקבל פקודות לא הגיוניות. הוא רצה הסבר. רצה להבין מה רוצים

ממנו. הוא לא היה שומר דברים בלב, ואהב להתבטא ברוח טובה. מפקדים לא אוהבים

זאת, אך הם ראו שהוא חייל טוב, ונתנו לו ללכת הלאה.

838, אס היה טיפוס של סמל, זה היה צורן. חייטים כבדו

אותו. הוא יצר אוירה חברתית טובה.

דורון הלך לקורס מטקי"ם. גם שם התבלט, למרות גילו הצעיר. הוא היה ידוע כמט"ק

טוב שאפשר לסמוך עליו. הוא נחשב תמיד בג'ה האדאמית de האטקי"ס.
...דורון דאג תמיד לאנשי צוותו. זכור לי כי פעם, אחרי שלושה ימי אימונים מחוץ
למאהל בהם לא התרחצנו, ניתנה הפקודה לגמור את הטיפול בטנקים ולהתקלח. בשעות
הקטנות של הלילה בדקנו את הנעשה במחלקה. כולם ישנו בבגדיהם המיוזעים. דורון
העיר את אנשי צוותו, ושלח אותם להתרחץ ולהחליף לבנים. רוב המטקי"ס לא גילו עניין
בפיקודיהם. דורון ראה בדאגה לרווחת החייל חלק מתפקידו הפיקודי.
...לדורון היה חשוב שהצוות שלו יצלח, ואכן, למרות שאנשיו היו ממחזור מאי, הידוע
באנשיו שמתקשים לקבל מרות, הם קבלו ציון גבוה באימון צמ"פ. בניקוד הגבוה זכו
בגלל שליטתו של דורון בצוות.

...היינו יחד במשימת קו "חם" כמטקי"ס צעירים. הפלוגה של דורון הייתה במשימת
סיור מצפון לדרום, והפלוגה שלי סיירה מדרום לצפון. לא היה ביננו קשר עין, אך היה
קשר אלחוטי. כמובן שנאסר לקיים שיחות פרטיות, אך איך אפשר? כאשר חזר אחד
מאיתנו מן הבית, נהגנו להחליף חוויות: "מה קורה וא", "מה קורה בק. ב.?" יום אחד
החליף אותי בטנק שלי מפקד החטיבה. דורון לא ידע זאת, וקרא ל"א' בקשר. הלה כמובן
לא יכול היה להבין את הקוד הפרטי "ק.ב.". דורון התעקש בקריאתו, ואז שמע את דבר
המפקד: "כאן וא'. כנראה זה שאתה מתכוון אליו לא נמצא פה".

בשרות הסדיר השתתף דורון במלחמת ההתשה
...הטנק לחייל זה בית. אפשר לישון בו על הסיפון. יש בו הכל: בגדים, שמיכות,
אוכל. זה ביטחון... הבטחון היה דרוך מאוד. פעם דורון חזר הביתה, ועיתי זינק עליו בזמן

שישן. אינסטינקטיבית קפץ דורון לתפוס מחסה בטנק. אנחנו הזדעזענו מאוד מכך. הבנו
מה הייתה מלחמת ההתשה!

האופנוע היה פרק מיוחד בהווי של החבורה.
...אני רוצה לספר על ההבנה שלו באופנועים, ממנה התפעלתי מאד. אריה (מזור) ראה
בעיתון הודעה בדבר מכירת הונדה 350 ב2500 לירות, בעוד ששווייה הריאלי היה
4500 לירות. ישר עלו דורון ואריה על המברטה של אריה לראות את האופנוע. המוכר
הסביר כי "הלכו" שני הטלסקופים, עליהם יושב הגלגל הקידמי. מחירם של הטלסקופים
היה 1500 - 2000 לירות, וזו היתה סיבת ההוזלה. *האופנוע הוטכני*
הוא/אף, עשה סיבוב על האופנוע, ויעץ לאריה לקנות את האופנוע. משם נסעו לתחנת
הדלק, מלאו אויר, והתברר שכל סיפור הטלסקופים בטעות יסודו. בגלל פנצ'ר "מצוי"
הורד מחיר האופנוע. דורון הביך זאת, ושמח מאוד שהצליח לעזור לחבר.
... *הוא/אף* היה איכפת לו. בשמחה עשה טובות, גדולות וקטנות.

והמלחמה פרצה.

...במלחמה לא מדברים שיחות אישיות. מדברים שיחה שיטחית. לא מדברים על המלחמה, מה קורה. דורון דיבר על האופנוע, על המשטרה, על אוכל. ...לנו, אנשי השיריון היה הטנק כעין בונקר. דורון, המט"ק, היה זהיר. אני זוכר, כאשר עמדנו בעמדת אש, כולנו פחדנו. אני פחדתי ואמרת: "טוב שדורון הוא המט"ק". דורון הרגיע. אני חושב שגם הוא פחד כמוני, אבל הוא ידע להתגבר על הפחד, ואף פעם לא הרגשנו שהוא מפחד.

...יש מטקי"ם שמפחדים ללכת אתם. שאי אפשר לסמוך עליהם. 11/13 היה אחד מאזה שמרגישים בטחון זהירות אתם. הייתה 18 תלשיה. אני לא חושב שהוא היה יכול לעשות משהו, עוד משהו יותר טוב ממה שהוא עשה. ...דורון היה חבר. הוא דאג לנו. הוא רצה להציל את הטנק, ובשביל זה הוא כנראה ניספה. אני ראיתי בו מט"ק מעולה, והיה לי בטחון עצום בו. יכול להיות שיש הרבה מטקי"ם כאלה, ויכול להיות שהוא היה אחד ויחיד, אבל הוא היה המט"ק שלי, ואני הלכתי אחריו בעינים עצומות.

עם החברים ישבנו זמן קצר אחרי המלחמה. הם דברו, ספרו, העלו קטעי זכרונות.
אנחנו הקשבנו. בכינו על אובדן החיים הנורא. התנחמנו באהבת החברים.
זכרו של ישראל דעוס, הטען קשר בטנק, הועלה בספורי החברים. ספרו על חוש
ההומור שלו, על אהבתם לו.

החיים לא מתנהלים כמו שמקווים וחולמים. ודאי לא בארץ שלנו, מוכת המלחמות והסבל.

והעולם לא עמד מלכת עת נלקח מעימנו דורון. לבם השבור של סבתה ואבא לא עמד בסבל, והם נפטרו. אמא חורקת שן וממשיכה עימנו. המשפחה התרחבה, ילדינו בגרו והם מקימים את ביתם הם. ניסינו לתפוס ולרשום שמץ מה מאורו של דורון, ולהנחיל להם מזוהרו. לתאר אותה אצילות עדינה אך רבת כוח, בתקווה שיכירו אותו וישתבחו בו בלבם.

יהא זכרו ברוך.

